

عنوان مقاله:

مدخلی بر اجازه و رد در عقد فضولی

محل انتشار:

دوفصلنامه مصباح الفقه، دوره 4، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

غلامرضا یزدانی - مدرس سطوح عالی حوزه علمیه خراسان، استادیار و عضو هیات علمی گروه حقوق دانشگاه علوم اسلامی رضوی مشهد مقدس

خلاصه مقاله:

در خصوص زمان تاثیر اجازه در عقد فضولی، بین محققین اختلاف نظر وجود دارد. مهم ترین سوال در این زمینه این است که آیا اراده مالک مجیز، نقش فعال داشته و اوست که زمان تاثیر اجازه را تعیین می کند یا اینکه اراده وی منفعل بوده است و تعیین زمان تاثیر اجازه، به اراده او نیست. اگر اراده مالک، فعال باشد به این معناست که بنابر قول به کشف، مالک می تواند از زمان اجازه، عقد را اجازه کند و بر عکس بر طبق نظریه نقل نیز این امکان برای مالک وجود دارد که وی عقد را از زمان انعقاد آن اجازه نماید. اما اگر اراده فاعل، منفعل باشد به این معناست که زمان تاثیر گذاری اجازه، توسط قانون گذار تعیین شده و آنچه به اراده فاعل بستگی دارد، اجازه یا رد معامله است. هرگاه مالک، اجازه را اختیار کند، بنابر دیدگاه کشف، عقد از زمان انعقاد و بنابر دیدگاه نقل، عقد از زمان اجازه، تنفیذ می شود و مالک نمی تواند خلاف این ترتیب را اراده نماید. در نوشتار حاضر که مبتنی بر روش تحلیلی توصیفی است، این نتیجه به دست آمده است که اراده مجیز، نقش فعال داشته و از زمانی عقد فضولی موثر خواهد بود که وی اراده کند. در صورتی که اراده مجیز در این خصوص، احراز نشود، به نظر می رسد اجازه از زمان خود اجازه، عقد را موثر می سازد.

کلمات کلیدی:

اجازه، رد، بیع فضولی، فضول، مجیز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1264466>

